

Konec výhod při placení poplatků dědických půjčkou práce.

Zákon o půjčce práce ze dne 21. března 1933 č. 48 Sb. z. a n. poskytuje v § 12 známé úlevy poplatkové při pozůstalostech, platí-li se poplatky dědické dluhopisy půjčky práce. Úlevy spočívaly — jak známo — v tom, že se ze základu daně dědické vyloučila částka, již se daň dědická i převodní poplatek z pozůstalostních nemovitostí platil složením těchto dluhopisů. Tato částka tvořila tedy srážkovou položku jako jednotlivé položky pasiv pozůstalostních. Ustanovení toto, jehož výhodou se stupňovala kursovým ziskem při nákupu půjčky práce pod pari v důsledku toho, že placení se účtovalo al pari, pozbylo značně na své přitažlivosti, když kurs půjčky stoupl nad pari.

Výhoda § 12 doznala značné změny nedávným zákonem ze dne 15. května 1936 č. 128 Sb. z. a n. o výměně dluhopisů vnitřního státního dluhu, jímž provedena byla konverse. Výhoda § 12 se značně omezuje a její omezení rovná se vlastně ve skutečnosti úplnému zrušení, a to z těchto důvodů:

1. Předně se nadále výhody § 12 vztahují pouze na nevyměněné dluhopisy půjčky, t. j. na ony kusy, které podle § 13 konversního zákona byly složeny do deposita u poštovní spořitelny v Praze, a to podle § 3 odst. II. prováděcí vyhlášky min. fin. ze dne 18. května 1936 č. 138 Sb. z. a n. nejpozději do 30. května 1936 s výslovným písemným prohlášením, že deponent nepřeje si konverse na půjčku unifikační, kteréžto prohlášení musí obsahovati přesné jméno, povolání a bydliště majitele dluhopisu. Nevztahují se tudíž výhody § 12 na ony kusy 4½% unifikační půjčky umořitelné, na něž byla půjčka práce konvertována. Ježto zákon stanoví právní presumpci vůle majitelů dluhopisu ke konversí a jen opak takové vůle musí být výslovně projevem, takže platí t. zv. klausele negativní, lze mít za to, že bude velmi málo těch majitelů dlužních úpisů, kteří by si výměny nepřáli, tím spíše, že:

2. nevyměněné dluhopisy mají proti unifikační půjčce značné nevýhody, zejména v tom, že:

a) nemají pupilární jistoty, nelze jich použít k uložení srotčího jmění ani ke skládání záruk u veřejných úřadů a státních podniků (§ 14 zák.),

b) dluhopisy uložené budou vázány v positu poštovní spořitelny na dobu dosud zcela neurčitou (§ 13 odst. III. zák.),

c) ani budoucí způsob placení úroků a úmor nejsou dosud známy a ponechány budoucí úpravě zákonné (§ 13 odst. III. zák.),

d) ježto musí být výslovně oznámen majitel dluhopisů při depozici jejich u poštovní spořitelny, lze plně mít za to, že je naprosto znemožněno jakékoli daňové zatajení takových dluhopisů a pokud by jejich majitelé byli jednali proti zákonným předpisům o přiznání kapitálového příjmu z nich k daním osobním, vystavují se nebezpečí dodatečného zdanění za celou dobu od r. 1927 i v případě účinné lítosti, neboť daňová amnestie se neposkytuje. Tyto t. zv. „černé (t. j. nezdaněné) peníze“ z těchto důvodů asi sotva vyjdou na jevo.

3. Výhod § 12 může použití pouze ukladatel, jemuž byly nebo budou předepsány dávky pozůstalostní anebo jejich dědicové; ježto zákon v § 15 nic bližšího neuvádí, lze mít právem za to, že dědicové mohou výhod § 12 použití i pro dávky dědické za nápady z pozůstalostí cizích, t. j. nejen z nápadů dědických podílů po zemřelém ukladateli.

Jak vidíme, znamená zákon o konversí státního dluhu opět značný zásah legislativní do nabytých práv jednotlivce.

Něco k nové praxi při obsazování míst veřejných notářů na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

(Z kruhů veř. notářů na Podk. Rusi.)

Na Podkarpatské Rusi byl znovu více jak po desetileté přestávce jmenován advokát veřejným notářem. Jmenování to bylo provedeno tak, že ze třech uprázdněných notářských míst, na které byly vypsány konkursy ještě v roce 1932 a 1933, bylo obsazeno jen jedno místo, dvě druhá místa byla ponechána neobsazená i nadále.

Proto jmenování vyvolalo nemilé překvapení mezi notářskými kandidáty, ježto vyzdvihlo přednost advokátů před notáři a notářskými kandidáty a tím učinilo průlom do praxe, vybojované notářskými organizacemi za doby úřadování býv.

ministra dr. Meisnera, za kteréžto doby měli veřejní notáři a notářští kandidáti přednost při jmenování před advokáty.

Dosud platný na území Slovenska a Podk. Rusi notářský řád, ačkoliv všeobecně shoduje se s řádem notářským, platným v historických zemích, má jiné zásady o jmenování veřejných notářů, a podle jeho ustanovení veřejným notářem může být jmenován kromě notářských kandidátů i advokát, soudce a veřejný úředník s právnickým vzděláním.

Toto neblahé ustanovení zaviniolo, že notářských kandidátů bylo velice málo a obvykle ve veřejnotářské kanceláři mimo šéfa nebylo ani jednoho zaměstnance s právnickým vzděláním.

I tak ještě dnes na 90 veřejných notářství na Slovensku je jen 15 kandidátů a na 11 notářství na Podk. Rusi je 5 kandidátů, ačkoliv v historických zemích je právě dvakrát tolik notářských kandidátů jako notářů.

Směle možno tvrdit, že na Slovensku a Podk. Rusi mohli by mít zaměstnání více než 100 mladých právníků co veřejnotářských kandidátů, kdyby jim byla dána jistota, že budou mít přednost při jmenování na uprázdněná místa veřejných notářů.

Tím zmírnila by se nezaměstnanost mezi právnickým dorostem a zároveň povznesla by se úroveň veřejnotářských kanceláří, kdyby tyto kanceláře byly obsazeny více právníky, nikoliv jen šéfem, který je mnohdy přestárlý a neschopen prohlížeti a studovati nově vyšlé zákony, kterých naše legistratura vydala za dobu trvání našeho státu více jak 3000.

Je ještě třeba konstatovati, že praxe ministerstva spravedlnosti při obsazování veřejnotářských míst již úplně vyřadila fakticky ze soutěže na veřejnotářská místa i soudce i veřejné úředníky. Zůstali jen advokáti, kteří v panující krizi aspirují na veřejnotářská místa.

S nimi je těžká konkurence veřejnotářských kandidátů. Vezměme na příklad poměry na Podkarpatské Rusi.

Advokátů je 270, veřejnotářských kandidátů jen 5. Samozřejmě se mezi 270 advokáty najde více lidí vynikajících vzděláním, společenským postavením a politickým vlivem, než mezi 5 veřejnotářskými kandidáty, takže při soutěži vždycky se najde aspoň jeden advokát vhodnější než jeho konkurenti, veřejnotářští kandidáti.

Proto bez přiznání veřejnotářským kandidátům práva přednosti na jmenování veřejnotářští kandidáti na Slovensku a Podk. Rusi jsou odsouzeni jen na udržení bídné existence s perspektivou na lepší budoucnost rovnou nule.

Ještě dobře by bylo pro notářský stav, kdyby veřejnými notáři byli jmenováni advokáti prvotřídní, ale je smutná pravda, že na prvotřídní veřejnotářská místa reflektují obvykle jen druhotřídní advokáti, kteří se nemohou uživití praxí advokátní.

Právě teď na Podk. Rusi, po jmenování advokáta veřejným notářem, možno vidět, že mezi zdejšími advokáty, hlavně užhorodskými, vzrostly aspirace na veřejnotářská místa. Již teď — kdy ještě konkurs na místo uprázdněné umrtím veřejného notáře v Užhorodě dr. Petrika nebyl vypsán, mnozí advokáti starají se o přízeň politických stran a vůbec nepočítají s tím, že by mohli být jmenováni na toto místo některý z veřejných notářů nebo z veřejnotářských kandidátů.

Proto v zájmu veřejnotářských kandidátů i v zájmu veřejných notářů, kteří by mohli za svá horší místa žádati lepší místo, musí zakročiti naše stavovská organizace na příslušných místech.

ZE DNE

Náš žalov.

Dne 10. srpna t. r. zemřel notář Antonín Rejzek v Habrech ve stáří 58 let. Notářem byl jmenován v roce 1914 do Haber a tomuto svému působišti zůstal věren až do své smrti. Svou milou povahou a hlubokými vědomostmi právními i životními zkušenostmi získal si v celém okrese neobyčejné obliby, jež došla výrazu v ohromné účasti na jeho pohřbu a posmrtnými články nejen v krajských listech, nýbrž i ve velkých pražských denících.

Notář František Březina v Hranicích, který resignoval k 1. červenci 1936 na svůj úřad, zemřel 16. července t. r.

Narodil se dne 20. března 1861 v Přivoze u Mor. Ostravy a po gymnas. studiích v Hranicích a v Opavě a na universitě ve Vídni a v Praze působil od 1. července 1887 jako právní

praktikant u zemského soudu v Opavě a od 3. ledna 1888 až do jmenování notářem ve Val. Kloboucích dne 12. dubna 1901 jako kandidát a substitut notářství v Opavě, Hranicích, po dvakráte v Olomouci, ve Znojmě, v Břeclavi, Židlochovicích a ve Starém Městě. Z Val. Klobouk přeložen byl v roce 1904 do Litovle a odtud pak do Hranic.

Po dlouhá léta byl notář František Březina členem notářské komory v Olomouci a zastával svůj úřad notáře neobyčejně pečlivě a vzorně a při tom s příkladnou blahovůlí a šetrností ke svým klientům.

Pochován byl v Hranicích dne 18. července t. r. za hojně účasti kolegů a obecnstva z města i okolí.

Se zesnulým se rozloučili: zástupce místní jednoty Sokol, který zdůraznil jeho dlouholetou věrnost k praporu sokolskému, zástupce místních advokátů, který ocenil zesnulého nejen jako dobrého kolegu, ale i dobrého právníka a za notářskou komoru olomouckou rozloučil se se zesnulým kolegou místopředseda komory dr. Cyril Zvěřina.

Všichni řečníci zdůrazňovali dobrotu a laskavost zemřelého, my pak zachováváme našeho milého Františka Březinu v paměti vděčně.

Dne 23. července t. r. zemřel pan **JUDr. Maxmilián Bra-
bee**, notář v Litoměřicích ve věku 62 roků.

Dne 8. července 1936 zemřel pan **JUDr. Karel Gasser**, notář v Lovosicích ve věku 56 let. Byl po vykonaných studiích a přípravné praxi právní jmenován v roce 1920 notářem v Lovosicích, kde působil nepřetržitě až do svého úmrtí.

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře Jiřího Kloubka z Jilemnice do Loun a Dr. Václava Válka z Počátek do Domažlic.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Dr. Františka Slámu notářem v Blovicích, Dr. Jana Markalouse notářem v Dolních Kralovicích, Dr. Josefa Němce notářem v Novém Městě nad Metují, Jaroslava Marka notářem ve Voticích.

**Notářská komora v Praze II., Žitná ul. č. 4b), pře-
sídila do nových místností z nádvorní budovy do předního domu. Adresa nezměněna, telefon 245-96.**

Pověřovací listy pro kancelářské úřednictvo.

Všem členům komory oznamujeme, že komorní výbor k návrhu Odborové organizace československého advokátního a notářského úřednictva v Praze rozhodl se vydávati legitimace (pověřovací listy) úřednictvu, zaměstnanému na notářstvích.

Touto odborovou organizací byl již také vypracován „Řád pro vydávání administrativních pověřovacích listů pro notářské úřednictvo“, který byl komofoe předložen k schválení a připomínkám. Návrh řádu byl komorním výborem v plném znění přijat usnesením komorním ze dne 23. května 1936 č. j. 872 n. k.

Před několika dny obrátila se odborová organizace, se souhlasem komory, na pp. členy komory oběžníkem čís. 3/36 ze srpna 1936, v němž na zahájenou akci upozornila a žádala o vyplnění a vrácení k dopisu připojeného seznamu notářského úřednictva.

Celá tato akce byla komorními orgány podrobena přísnému rozboru a uznáno, že návrh odborové organizace československého advokátního a notářského úřednictva jest v dnešní době plně odůvodněn.

Doporučujeme a žádáme pp. členy komory, aby žádosti Odborové organizace československého advokátního a notářského úřednictva v Praze vyhověli a vyplněné seznamy, které mají sloužiti k založení evidence notářského úřednictva, jí pokud možno brzy vrátili, aby mohlo býti v započatém díle pokračováno.

Dále upozorňujeme, že v dopise, zasláném Odborovou organizací československého advokátního a notářského úřednictva v Praze na pp. členy komory bylo doslovně otiskáno znění pověřovacího listu (legitimace). Podle tohoto znění má legitimace nahraditi speciální plnou moc.

Abyste toto ustanovení nebylo snad jinak vykládáno anebo neshodilo k domněnkám, že by legitimace mohla nahraditi jakoukoliv speciální plnou moc, bylo po vzájemné dohodě komory s Odborovou organizací československého advokátního a notářského úřednictva toto ustanovení z legitimace vypuštěno.

Žádáme proto pp. členy komory, aby opravu tuto vzali na vědomí.

Konečně upozorňujeme, že Odborová organizace československého advokátního a notářského úřednictva dala „Řád pro vydávání administrativních pověřovacích listů pro notářské úřednictvo“ rozmnožiti na foliovém formátě o 7 jednostranných listech a doručí jej na objednávku pp. členům komory za Kč 3.50 včetně poštovného.

Doporučujeme, aby každý člen komory si řád vyžádal, aby ustanovení řádu, který byl komorou přijat, byla členům komory a kancelářskému úřednictvu podrobně známa.

Presidentem korporace Fédération internationale des Ingénieurs-Conseils en Propriété industrielle byl zvolen Ing. P. Schmolka, vicepresident Mezinárodního sdružení pro ochranu živnostenského vlastnictví, odbor čsl. Fédération internationale des Ingénieurs-Conseils en Propriété Industrielle jest mezinárodní stavovská organizace patentových zástupců, která sdružuje téměř veškeré národní komory, resp. svazy patentových zástupců.

Korporace tato konala své řádné zasedání v Berlíně současně s mezinárodním kongresem pro ochranu živnostenského vlastnictví. Jest uvítati, že v téže době byli postaveni v čelo obou význačných korporací dva čeští odborníci, to jest v čelo Federace Ing. P. Schmolka a v čelo Mezinárodního sdružení pro ochranu živnostenského vlastnictví ředitel O. E. Kr o f t a.

Správní výbor Úřadovny Praha A Všeobecného pensijního ústavu schválil ve své druhé řádné schůzi dne 15. června t. r. zprávu o činnosti úřadovny za dobu od 1. I. do 1. VI. 1936. Počet pojištěnců úřadovny k 1. VI. t. r. činil 159.594; k 1. I. 1936 činil 155.597, jeví se tedy poměrně značný přírůstek 4000 pojištěnců. Pojištěnců novinářů je 936. Počet zaměstnavatelských účtů činil 27.608. Úřadovna vyplatila v I. čtvrtletí tohoto roku na všech dávkách Kč 55.5 mil. V tom je zahrnuta výplata Kč 7.3 mil. z titulu nepojištěné doby služební a Kč 2.12 mil. na dávkách dobrovolných. Počet důchodců k 31. III. 1936 činil 23.810. Státní příspěvek z důvodů válečné služby má přiznáno 6162 osob, zvýšení z důvodů nepojištěné doby služební 16.442 osob. Na podporách v nezaměstnanosti bylo vyplaceno 2492 žadatelům Kč 837.855.80 v době od 1. I. do 30. IV. 1936. Ve schůzi byla vzata k vědomosti též zpráva revisní komise.

Obvyklé schůzky kandidátů notářství konají se každou prvou a třetí sobotu v měsíci ve zvláštní místnosti kavárny „Louvre“ v Praze II., Národní tř. Ve spolkové schůzi tamže dne 19. t. m. budou projednány důležité otázky, týkající se I. odbor. sjezdu čsl. právníků, a kolegové se žádají, aby se v počtu do nejhojnějším schůze zúčastnili.

Knihy redakci zasláné

Dlužnické úlevy v praxi s hlediska dlužníka i věřitele. Sestavili a výklady opatřili dr. J. Pužman a dr. K. Knap. Příručka obsahující přehled a obsah všech zákonných úprav závazků zemědělců (včetně zemědělského vyrovnacího řízení podle vládního nařízení č. 76/1936 Sb. z. a n.), nezaměstnaných a některých jiných dlužníků podle stavu v dubnu 1936.

Z řad praktických právníků, zejména soudců a advokátů, jest vyzdvihována pečlivost, s jakou tato kniha řeší nejrůznější otázky, které v právní praxi dosud byly spornými a odstraňuje tak chaos na poli praktického použití dlužnických úlev dosud vládnoucích. Naprosto vyčerpávajícím způsobem jsou v této knize řešeny zejména veškeré otázky týkající se vlivu dlužnických úlev na řízení sporné a řízení exekuční a jsou v této knize probírány a řešeny nejrůznější případy, které v praxi se mohou vyskytnouti.

Další značnou předností této knihy proti předchozím publikacím jest přesné a systematické sestavení všech postupných zákonných předpisů společně tak, aby vyšel najevo jednotný systematický celek a aby bylo zjevno, jaká ustanovení v jednotlivých případech platí a podle kterých ustanovení je nutno různé právní následky posuzovati. Také toto systematické seřazení chybělo publikacím, týkajícím se vždy pouze jediné konkrétní právní normy.

Tímto systematickým způsobem se zpracovává kniha ve třech částech a v rozsahu 212 stran vl. nař. 249—251/1935, vl. nař. 76—77/1936, zák. 33, 34/1934, vl. nař. 142/1934, 258 až 260/1934.

První část knihy zabývá se úlevami splácení, úlevami při výpovědi a úlevami poplatkovými, druhá část zabývá se